

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล

จากการวิจัยที่ผ่านมาจะเห็นว่า วิธีการสอน การใช้อุปกรณ์ การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะพูดนั้น ได้มีการพูดถึง เพียงเล็กน้อย ยังไม่มีการวิจัย เรื่องปัญหาการสอนทักษะพูดอย่างจริงจังซึ่งต่างกับของต่างประเทศที่มีความเคลื่อนไหว เกี่ยวกับการสอนพูดหลายด้าน ความแตกต่างนี้แหละจึง เป็นเครื่องกระตุ้นให้ผู้วิจัยอยากคนควาเกี่ยวกับการสอนพูดบาง จึงวิจัยเรื่องปัญหาการสอนทักษะพูดในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวบรวมข้อมูลจากหัวหน้าสายภาษาไทย ครูสอนภาษาไทย และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสหศึกษา โรงเรียนหญิง และโรงเรียนชายที่ผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้ เป็นตัวอย่างประชากรจำนวน 12 แห่ง ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินงานดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาต่าง ๆ จากหลักสูตร หนังสือวารสาร จุลสาร ตลอดจนปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนทักษะพูด

2. เครื่องมือในการวิจัย

2.1 ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้น 3 ชุด สำหรับหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย 1 ชุด สำหรับครูสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 1 ชุด และสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 1 ชุด แบบสอบถามทั้ง 3 ประเภท เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ แบบปลายเปิดและแบบประเมินค่า แบบสอบถามที่สร้างมี 3 ตอน ตอนที่หนึ่ง เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ ตอนที่สองสอบถามสภาพการสอนและความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะการพูดในวิชาการใช้ภาษา ตอนที่สามสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเรียนการสอนและข้อเสนอแนะ โดยอาศัยแนวการสร้างจากหนังสือและวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

2.2 การทดลองแบบสอบถาม เพื่อให้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความแน่นอนชัดเจนและ เพื่อ เป็นที่แน่ใจว่า แบบสอบถามสามารถใช้ได้จริงและมีความเหมาะสมกับตัวอย่างประชากรผู้วิจัยให้นำแบบสอบถามไปทดสอบกับหัวหน้าสายภาษาไทย 1 คน ครูสอนภาษาไทย 5 คน และนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 30 คน ในโรงเรียนราชวินิตบางแก้ว นอกจากนั้นผู้วิจัยให้นำแบบสอบถามมาแก้ไขและพิมพ์ เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้กับตัวอย่างประชากรที่แท้จริง

3. การสุ่มตัวอย่าง

3.1 ผู้วิจัยได้เลือก หัวหน้าสาย ครูและนักเรียนจากโรงเรียน 12 แห่ง เพื่อเป็น ตัวอย่างประชากร โดยพิจารณาจากความเหมาะสม ความสะดวกในการติดต่อและความร่วมมือของโรงเรียนที่จะเป็นตัวอย่างประชากร โดยถือหลักในการเลือกว่าเป็นโรงเรียนสหศึกษา 4 แห่ง โรงเรียนชาย 4 แห่ง โรงเรียนหญิง 4 แห่ง

รายชื่อโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรจำนวน 12 แห่ง

โรงเรียนสหศึกษาได้แก่

1. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
3. โรงเรียนมัธยมหอวัง
4. โรงเรียนยานนาวาเวศวิทยาคม

โรงเรียนชายได้แก่

1. โรงเรียนวัดมกุฏกษัตริยาราม
2. โรงเรียนวัดสระเกษ
3. โรงเรียนปทุมคงคา
4. โรงเรียนวัดสุทธิวราราม

โรงเรียนหญิงได้แก่

1. โรงเรียนสมถวิลราชดำริ
2. โรงเรียนสายน้ำผึ้ง
3. โรงเรียนเบญจมราชาลัย
4. โรงเรียนศรีอยุธยา

001697

3.2 ตัวอย่างประชากรที่ใช้คือ หัวหน้าสายวิชาภาษาไทยโรงเรียนละ 1 คน รวมทั้งหมด 12 คน ครูสอนวิชาภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนที่เลือกไว้ โรงเรียนละ 2 - 3 คน ไขครูจำนวนทั้งหมดเป็นตัวอย่างประชากรโดยไม่มีการสุ่มตัวอย่างรวม 32 คน และสุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รวมโรงเรียนละ 36 - 37 คน โดยวิธีสุ่ม

ตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

คือจับฉลากชื่อนักเรียนในแต่ละระดับ

ชั้น รวม 430 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำจดหมายขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลในโรงเรียนที่เลือก จากคณะบดีคหิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นำไปให้อาจารย์ใหญ่ของแต่ละโรงเรียนเพื่อขออนุญาตส่งแบบสอบถาม ซึ่งเริ่มส่งตั้งแต่วันที่ 15 พฤศจิกายน 2519 และได้เก็บแบบสอบถามครบทุกโรงเรียน ในวันที่ 20 ธันวาคม 2519 แบบสอบถามที่ส่งให้หัวหน้าสายวิชาภาษาไทย 12 ชุด ได้กลับมา 12 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 แบบสอบถามที่ส่งให้ครู 32 ชุด ได้กลับมา 30 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.75 ส่วนแบบสอบถามนักเรียนส่งไป 430 ชุด ได้กลับมา 420 ชุด คิดเป็นร้อยละ 97.67 ของจำนวนแบบสอบถาม

5. วิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากหัวหน้าสายวิชาภาษาไทย ครูและนักเรียนจะนำมา แจกแจงความถี่ของแต่ละรายการ แล้วใช้ระเบียบสถิติดังต่อไปนี้

1. นำมาก็คิดเป็นร้อยละ
2. หากค่าเฉลี่ยของคำตอบ จากข้อมูลที่เปลี่ยนตัวเลขโดยกำหนดค่านำหนักของคะแนน

เป็น 5 ระดับ

มากที่สุด	เทียบกับคะแนน	4	คะแนน
ค่อนข้างมาก	เทียบกับคะแนน	3	คะแนน
ปานกลาง	เทียบกับคะแนน	2	คะแนน
ค่อนข้างน้อย	เทียบกับคะแนน	1	คะแนน
น้อยที่สุด	เทียบกับคะแนน	0	คะแนน

นำคะแนนที่แจกแจงแล้วมาหาค่าเฉลี่ยจากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

$$\bar{X} = \text{ค่ามัธยฐานเลขคณิต}$$

$$\sum fX = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนคำตอบทั้งหมด}$$

เมื่อได้ค่าเฉลี่ยแล้วนำมาเทียบอันดับโดยถือ เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.56 - 4	ถือว่า มากที่สุด
	2.56 - 3.55	ถือว่า มาก
	1.56 - 2.55	ถือว่า ปานกลาง
	0.56 - 1.55	ถือว่า ค่อนข้างน้อย
	.0 - .55	ถือว่า น้อยที่สุด

3. ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบจากแบบสอบถามแบบประเมินค่าโดยใช้สูตร²

$$S.D = \sqrt{\frac{\sum fX^2}{N} - \left(\frac{\sum fX}{N}\right)^2}$$

$$\sum fX^2 = \text{ผลรวมของกำลังสองของคะแนน}$$

$$\sum fX = \text{ผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$N = \text{จำนวนคำตอบทั้งหมด}$$

¹ ประคอง กรรณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู, พระนคร; ไทยวัฒนาพานิช, 2513, หน้า 41.

² เรืองไคววณิน, หน้า 51.